

Kaçıncı Vazgeçiş

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Kasım 2014

Uğruna koca bir es verdiğim o molalar
Hani doğduğum gün annemim kucağında
Hani çoğaldığım gün aşk sandığımda.
Hicap etmekten bitap düşmüşken
Sonsuz kere sen aklıma düşmüşken...

Kolaysa yâdsı, say söv
Hiç mi hiç inkâr etmem
Bürünmediğim hiçbir rol.
Ne kadın ne ana
Koca bir çocuk adeta
Ve devrilmişken onca yol.

Biraz beyaz biraz kara
Gün ve gün büyüyen o yara.
Reddi güç kabulü güç
Hep yanımda olmadı mı İlahi Güç.
Nesiller boyu süregelen,
Bazen yalın
Bazen kabulü zor o ikilem.

Ölümsüz sandığım ömrün
Ta uzaklardan çağıran yankısı
Olası mı doğmak yeniden
Hanidir korktuğum adına ölüm denen...

Yine de bin beter ölümden
Günü devirip geceye ererken
Bir ben eremedim nihayete
Kaçıncı vazgeçiş ömür törpüsünden.